

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 18. lib. Genes. in quo describitur liberalitas Abrahami in susceptis Hospitibus & Angelis, ejusque preces pro Sodomitis susæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

tot peccata à se per vitam commissa? tot occasiones pœnitendi neglectas? tot gratias spretas? ubi audit amicorum lamenta, liberorum planctus? Rex Ezechias vir optimæ vitæ, acceptâ mortis sententiâ, tantâ perturbatione obrutus est, ut nil aliud quàm suspiria ex imo pectore trahere, ejulari, & mortem deprecari audiretur, *Isaia 58.* Quæso: quæ veræ pœnitentiæ signa exspectabis ab homine, tot vitiis & peccatis irretito, quando pœnitere eò usque distulit, donec audierit: *Morieris tu, & non vives?* hæc perpendens Christiane Lector, hodie adhuc cum Davide exclama: *Dixi confitebor adversum me injustitiam meam.* Hodie adhuc cum Abrahamo stringe cultrum veræ pœnitentiæ, & quidquid peccati in te vivit, ocius reseca. Eris in libro vitæ mutato nomine peccatoris, in nomen dilecti filii ponendus, & futurus per gratiam Dei Pater multarum virtutum & meritorum, dicesque tranquillâ mente moriens: *in pace in idipsum dormiam, & requiescam.*

FASCICULUS V.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 18. lib. Genes. in quo describitur liberalitas Abrahami in susceptis Hospitibus & Angelis, ejusque preces pro Sodomitis fuse.

Considera, & lauda miram Abrahami liberalitatem quam exercuit erga pauperes, dum illos non tantum motu proprio ad se venientes perhumaniter excipere consuevit, sed de tali hospitio forsan non cogitantes, & alibi volentes divertere, blandâ vi suos lares adire coëgit. *Magna res & pretiosa homo misericors*, ait S. Chrysof. Homil. 36. ad populum Antioch. *Hæc major est gratia, quàm mortuos suscitare; multò namque majus est: esurientem pascere Christum, quàm in nomine Jesu mortuos suscitare; nam illic quidem tu de Christo benè mereris, hic autem ipse de te. Hic in signis ipse Deo debes, in eleemosina verò Deum habes debitorem.* Hoc compertum habebat S. Thomas de Villa Nova, &

& hinc amplos Ecclesiæ redditus usque adeò in egenos dispersit; ut ne lectulum quidem sibi relinqueret: nam eum, in quo jacuit, cum in Cælum vocaretur, ab eo paupere commodatum accepit, cui paulò ante eundem eleemosinæ locò donaverat. Alexander V. Pontifex maximus eâ excelluit liberalitate in pauperes, ut se posset divitem Episcopum, pauperem Cardinalem, mendicum Pontificem jure meritò nominare. S. Carolus Borromæus arcam suam eleemosinâ penè semper exhaustam, imò quot annis ad multa millia obæratam vidit, non timens, novas facere impensas in gratiam pauperum, quin etiam, cum Oriensem Principatum quadraginta millibus aureorum vendidisset, intra viginti quinque dies omnes has pecunias in egendo & pia opera distribuit. Taceo Elisabethæ Hungariæ liberalitatem, quæ in eleemosinis dandis nullos habebat terminos neque metam; unde Mater Pauperum passim ab omnibus audit. Nihil refero de liberalitate S. Francisci assisiatis, qui nunquam pauperi, propter Deum aliquid poscenti, se negaturum jurejurandò spondit. Nihil dico de liberalitate S. Paulæ Romanæ, propter quam ad extremam usque paupertatem & ipsa redacta est. Cerne econtra ò Christiane! & detestare parsimoniam tuam, quæ tam fortiter tibi aures obstruit, ut tot egenorum ante fores tuas clamantium voces & lacrymas non exaudias, & obolum unum pluriès volvas in manu, quàm in pauperum manus evolvas. An nescis: eleemosinam similem esse semini sparso in solum, quod agricola multiplici fœnore iterum recipit? an nescis: illam similem esse pilæ, quæ projecta in terram ad manum, de quâ exierat, resilit. An nescis: homines per eleemosinam reddi ipsi Deo similes testante id S. Gregoriò Nazianz. Orat. de cura pauperum, ubi inquit: *Fias infortunato Deus, misericordiam Dei imitandò.* An ignoras: misericordiam erga pauperes signum esse æternæ prædestinationis; nam Ecclesiastici effatum est c. 17. *Eleemosina viri quasi signaculum cum ipso Antichristus signabit servos caractere bestię Apocal. 13.* Sed in manu nonnisi contracta, arida, sterili & avarâ, de qua Matthæi 25. ait Christus: *Esurivi, & non dedistis mihi manducare &c.* An demum ignoras: per eleemosinam homini temporalem gloriam & fortunam parari? hoc enim probant Sapientis verba Proverb. 3. *Misericordia & veritas te non deserant: circumda eas gutturi tuo, & invenies gratiam coram Deo & hominibus.* Quid ergo Christiane dives insensate facis? quid cogitas? cur tam utili mercimonio non attendis? per tuas pecuni-

cunias forsan erigere cupis sumptuosas domus? eleemosina tibi præparat æterna tabernacula, si largiter eam dederis. Per aurum tuum quaris lauta convivia, opiparas mensas? eleemosinâ ductrice Angelici convivii hospes eris. Appetis raras & pretiosas vestes? planè splendidius vestimentum comparari nequit illò palliò, quod aperit multitudinem peccatorum, eleemosina vocatum. Arrident tibi arcule, thesauris repletæ? Deo tuas divitias ad usuram impertire: dabit is thesaurum tibi, in quo sunt omnes thesauri divitiarum teste Apostolò, benedictum videlicet filium suum. Quare ex ore Augustini sic alloquitur te Deus: *Sed avarus es? me conveni: ego filium divitem, pauperem propter te feci. Aurum quaris? ille fecit. Familiam quaris? ille fecit. Possessiones quaris? ille fecit. Argentum quaris? ille fecit. Quid quaris tantum, quæ fecit? ipsum accipe, qui fecit. Feneratur Domino, qui miseretur pauperis.*

Considera porro: Quanta sit Misericordia Dei: dum tanto numero impiorum inter impurissimos Sodomitas invento, propter decem tantummodò Justos, si reperti fuissent, pepercisset. Parcet haud dubiè etiam tibi peccator propter paucula, si feceris misericordiæ erga pauperes opera. Et licet in peccatis tuis obsenueris: tamen non diffide cum Sara: fore, ut verum pœnitentiæ partum enitaris, dummodò oblatæ gratiæ velis seriò cooperari.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 19. lib. Genes. in quo describitur humanitas Loth angelis exhibita, à quibus incendio Sodome subducitur, sed in ebrietate cum propriis filiabus coit.

Considera I. **Q**Uàm sollicitus sit Deus pro illorum salute, qui ob necessariam vivendi consuetudinem malis conjuncti vivere debent; ei tamen, quâ possunt industriâ, servire student; Loth enim inter pessimos Sodomitas, quibus convixerat, optimus, Angelos tutelares hîc à Deo recipit, cum ruinæ totius urbis subducentes. Non aliter quilibet servorum Dei: licet non tantum à perveris cingatur sociis, sed ab ipsis Dæmonum larvis, ruinam haud dubiè evadet. Theophila Virgo in persecutione Diocletiani & Maximiniani ad turpe prostibulum tracta; cum calidis precibus Deum castitatis suæ custodem invocasset, angelum Domini lateri suo ad-

E

stan-